

dog af dem, som det ærede Medlem ikke har foreslaaet at skulle udgaae; men naar man nu har dette stadige Tilsyn, hvorfor skal man da overdrage Finantsudvalget, som dog ikke sammensættes for at tage alle de Hensyn, som komme i Betragtning ved denne Leilighed, at have Citeret herover, naar der alligevel er sikret Rigsdagen aarlig et Indseende hermed. Det ærede Medlem har vidst at benytte den Stemning og de Udtalelser, der ere komne fra anden Side, til at gjøre et heftigt Angreb paa § 4. Jeg vil kun bemærke, at naar der tales om at fuldføre den gamle Kasse paa Kongens Nytorv, saa kan man kun tale saaledes, saasnart man forudsætter, at der er Folk, som aldeles ikke ere inde i de Forhold, der komme i Betragtning, thi det er ikke at sætte et nyt Lag paa den gamle Kasse — forresten, det er ingen gammel Kasse, det er en ny Kasse, der har kostet 250,000 Rb. — men saasnart der bliver Tale herom, saa maae De vel vide, mine Herrer, at det slet ikke er nok at faaa fuldført, hvad der springer frem foran den store Bygning — den lave Bygning — thi der ligger baade paa Hjørnegrundene paa Gammelholm og paa Høstfolegrunden Localer, som ere nødvendige til Theatrets Drift, som det ikke kan undværes, og som skulde erstattes af andre Localer, til hvis Fuldførelse det efter alle de Oplysninger, der foreligge, er lavt regnet, naar jeg har foreslaaet 180,000 Rb. i Penge og 40,000 Rb., som skulde indkomme ved Salget af de Grunde, som blive liggende hen døde, saalænge denne Sag ikke er afgjort. At man ikke vil tage imod Tilbud, naar Venner af Theatret frivillig ville komme denne Bygning tilhjulps med Hensyn til dens kunstneriske Udstyring, det er af den Slags Forslag, som jeg egentlig ikke kan forstaae. Hvorfor skulde vi ikke modtage den Interesses, som fra saa mange Sider er lagt for Dagen saasnart den vil komme, men naturligvis kun til det, som vi ikke kunne være forpligtede til at paatage os. Hvad angaaer det, som det ærede Medlem vil have tid om Udstyr, da er

det jo Noget, som vi allerede have fastsat, at Bygningen skal være færdig i ordentlig Stand til at tages i Brug. Der er naturligvis ikke Tale om nogle Mure eller Stigt, men vi skulle ikke øde Noget paa kunstneriske Diemed, og det, som gaaer ud over det Nødvendige, maa tilskydes af Private, saa at jeg ikke veed nogen Grund til at udfylde Paragraph 5. Jeg kan da heller ikke forstaae — naar Talen er om Sparommelighedshensyn — at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og endnu mindre, at mine tre ærede tidligere Medarbejdere kunne være med til at ville udstemme § 8, som angaaer Lønningsforholdene, thi det er da idetmindste tvivlsomt — Noget som vi ikke raade over —, om vi ellers ville komme til at spare de 10,000 Rb. i Sædtillæg, der ville tilkomme de Paagsældende efter den almindelige Lønningslov, hvorimod det er sikkert, at vi spare dem, naar vi vedtage denne Bestemmelse. Men hvorfor skulle vi nu ikke vælge det Sikke fremfor det Usikre, det Visse fremfor det Uvisse? — Jeg har nu været nødt til med saamegen Alvor, som jeg har været istand til, at imødegaae de Forslag, som ere stillede, og jeg fastholder overfor det ærede Thing, at det er en Kjendsgjerning, at der ikke er nogen væsentlig Forskjel mellem de 3 ærede Herrer og mig. Der er kun Forskjel med Hensyn til Tilstørrelserne, men Forskjellen kan være den, at man med disse Tilstørrelser ikke opnaaer det, som jeg vil opnaae, nemlig at vi dog engang faae en Ende paa Sagen, og derfor er det, at jeg saameget som muligt vil modstætte mig deres Forslag. Overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skal jeg kun sige, at jeg vilde ønske, at jeg havde fundet ham — som den, der havde haft Leilighed til at sætte sig ind i denne Sag paa en ganske anden Maaade end jeg —, at jeg havde fundet, at han vilde gaae den Vej, som vi have anvist ved vore Forslag til 2den Behandling, og som jeg har fastholdt, nemlig overalt at søge at fremme dette Foretagende, da han jo